

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LVI (50)
Štev. (Nº) 27

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
10 de julio - 10. julija 1997

MARKO KREMŽAR

Še je čas...

Vsem teče čas, a slovenski državi se izteka čas za trezen premislek in modre odločitve glede vstopanja v Evropsko zvezo (EZ). Ko smo novembra lani s tega mesta izražali željo, da bi dobili od „svojih političnih predstavnikov temeljit odgovor“ na „nekaj neodgovorjenih vprašanj“, smo zapisali na prvo mesto pomislek, če „bomo kot člani EZ res morali dopustiti, da bodo slovensko zemljo pokupili tujci“. Ob tem je bilo nakazanih tudi nekaj misli glede zakonodaje, s katero bi morala država zavarovati slovenski življenjski prostor.

Kasneje smo lahko brali izjavo predsednika SKD Lojzeta Peterleta, da bo treba ob spremembi slovenske ustave izdelati tudi „obrambno zakonodajo“. O potrebi take zakonodaje je spregovorilo tudi Gibanje 23. december, ki se poteguje za zavarovanje slovenske zemlje in morda še kdo. V parlamentu, do pred kratkim, o tem vprašanju ni bilo glasu in ob njem ni opaziti prepotrebne javne debate.

Zadnje tedne pa se zdi, da se je parlamentarnim strankam naenkrat pričelo muditi. Podpisale so „sporazum o sodelovanju pri vključevanju Slovenije v Evropsko zvezo“, kar je korak do ustavnih sprememb s katerimi bo, med drugim omogočen nakup slovenske zemlje tudi takim, ki so si jo v preteklosti skušali prisvojiti s silo. Glede „obrambne zakonodaje“ pa še ni konkretnih predlogov in tudi ne razvidnih političnih odločitev. Vendar, ali ne bi bilo, gledano iz slovenskega stališča, potrebno najprej kolikor mogoče zavarovati slovensko zemljo in druge dobrine, ki za nas niso in ne morejo biti tržno blago?

V čem je bistvo „obrambne zakonodaje“? V svetu, kjer naj bi o vsem neomejeno odločali tržni zakoni in kjer naj bi imel zadnjo besedo kapital, je potreba trezno premisliti, kaj naj o naši odločitvi spada v okvir tržnega gospodarstva in kaj ne. V svetu globalizacije in hitre koncentracije kapitalov mora Slovenija, kot zaenkrat še suverena država, odločiti, koliko in na katerih področjih bo sprejela pravila igre, ki jih postavlja nova centralizirana celinska in morda tudi že svetovna oblast ter katera področja odločanja si hoče pridržati. Seveda so o teh vprašanjih spregovorili že predstavniki drugih držav, a mi njihovih sklepov ne smemo sprejemati samogibno, brez premisleka. Zavedati se moramo, da s temi odločitvami predajamo del svoje suverenosti tujcem, predvsem velekapitalom, za dolgo dobo.

Res, ne bi bilo modro načelno odklanjati vstopa v evropsko gospodarsko skupnost. Prost dotok kapitalov bo olajšal inverzije velikim, mednarodnim, ali recimo evropskim podjetjem. To bo zvečalo zaposlenost in kdo si upa ukreniti karkoli, kar bi utegnulo biti povod nezaposlenosti na Slovenskem? Nekateri bi tudi odkritosrčno radi odtrgali usodo slovenske države od balkanske preteklosti. Pravilno. Vendar, razlog za našo ločitev od jugoslovanske skupnosti je bil predvsem ohranjanje narodne samobitnosti. Mar ne? Zato bi morali še toliko bolj paziti pri vsakem koraku, da ne delamo napak.

Nekateri menijo, da ni potreba varovanja slovenske zemlje pred Evropo. Saj smo

tudi Slovenci Evropa. Res, pred Evropo se nam ni treba braniti. Nerazumljivo naivno pa je, če kdo misli, da se nam ne bo treba braniti pred evropskim kapitalom. Ta nam bo „nagonsko“ skušal pokupiti vse, kar je dragoceno. In najdragocenejše kar Slovenci imamo, je zemlja.

Na prelomu tisočletja je lahko jasno vsakemu, ki gleda vsaj malo v prihodnost, da bosta zemlja in voda kritični dobrini v dobi, v katero že vstopamo. Oboje moramo, kolikor mogoče, zavarovati in ohraniti kot dragoceno dediščino, za katero smo soodgovorni. Solidarnost do prihodnjih rodov zahteva od rojakov, ki usmerjajo slovensko sedanost, da dobro premislijo, predno podpišejo težko hipoteko, ki je potomcem ne bo mogoče odplačati. Naše zemlje ni veliko, a je lepa, razmeroma malo obljude na in pokriva strateško pomemben del Evrope. Ta je naša narodna last, ki jo brani, v marsikaterem drugem oziru pomanjkljiva, državna ustava. Če je država ob spreminjanju ustave ne zavaruje, bo omogočila nepopravljivo škodo na račun slovenskega naroda.

Ko bi bili Slovenci gospodarsko močnejši kot smo, in če bi se gospodarski moči pridružila še krepka narodna zavest, bi tvegali manj. Vendar po pol stoletnem socialističnem in samoupravnem eksperimentu Slovenci ne razpolagamo z velikim kapitalom in nemalo rojakov se je v tem času od marksizma nalezlo „amoralnosti“, „areligioznosti“ in „anacionalnosti“. V takih razmerah leži na politikih dolžnost braniti slovenske koristi.

Slišati je tudi vprašanje, če ima narodna zavest in z njo tudi obramba narodnih koristi še kak pomen v dobi tako propagirane „globalizacije“? Taka vprašanja izražajo plitvost in kratkovidnost. Lahko rečemo, da postaja v danih razmerah krepka narodna zavest potreben pogoj za preživetje kulturnih izročil, ki bogatijo vse človeštvo. Zanimivo, da se celo na Zahodu širi mnenje, da se bo ob oslavitvi politično-gospodarskih mej, povečala notranja potreba ljudstev po narodnostnih identitetah. Narodnost, pripadnost občestvu s skupnimi koreninami in skupnim projektom bo še naprej potrebna družinam in posameznikom za polno uresničevanje in rast. Kulturna pripadnost določeni narodni skupnosti pa bo vedno zahtevala neko gospodarsko podlago pa tudi politični okvir. Brez teh ni mogoče dolgo ohranjati svobode in potrebne samozavesti.

Večkrat je bilo že poudarjeno, naj bi se „obrambna zakonodaja“ ne omejevala le na zavarovanje zemlje. Potrebna je temeljita in podrobna analiza vseh prednosti in nevarnosti, ki so posledica katerekoli trajnejše gospodarske ali politične povezave. A kdor ne vidi, da je ob vstopanju v EZ prevsem v nevarnosti slovenska zemlja, ki ni le gospodarska dobrina, temveč je življenjski prostor našega naroda, bo slep, na primer, tudi za problematiko tranzitnega prometa in domačega kmetijstva.

Teh vprašanj ni mogoče reševati, kot bi nekateri radi, z „brezpogojnim za“ ali enako „brezpogojnim proti“ vstopanju v EZ. Tudi ni mogoče nanje odgovarjati „po posluhu“. Treba je modre analize pogojev

Sporazum o sodelovanju pri vključevanju v EZ

Predsedniki parlamentarnih strank so 4. julija podpisali medstrankarski sporazum o sodelovanju pri vključevanju Slovenije v Evropsko zvezo. V skladu s tem sporazumom naj bi državni zbor do 15. julija sprejmenil ustavo in ratificiral evropski pridružitevni sporazum, še pred tem pa sprejel nekatere zakone, ki bodo zaščitili javni interes. Do 30. septembra naj bi vlada državnemu zboru predložila celovito strategijo vključevanja Slovenije v EZ. V sporazumu je tudi določba o nezaupnici vladi, ki naj je ne bi vlagali, dokler ne bo znano, ali bo Slovenija sprejeta v EU v prvem krogu ali ne.

Predsednik Slovenskih krščanskih demokratov (SKD) Lojze Peterle je poudaril, da je položaj zaradi pritiska opozicije močno drugačen, kot je bil. Mesec pred napovedano ratifikacijo namreč vlada ni poslala v DZ nobenega dokumenta, o katerem bi odločali. Zdaj imamo vsaj elemente za strategijo, imamo precej usklajen pogled na to, kako spremeniti ustavo. Spisek zakonodaje, s katero bomo zavarovali nacionalne interese, smo danes še dopolnili. Pomembno je tudi dejstvo, da smo v sporazum vključili klavzulo o nezaupnici vladi. Kljub temu Peterle ne bi mogel reči, da je Slovenija storila vse, da bi bila vključena v prvi krog pogajanj za polnopravno članstvo v

EZ. Ne gre samo za ratifikacijo evropskega sporazuma in s tem povezano spremembo ustave: Slovenija mora poskrbeti za to, da bo sporazum tudi uveljavljen, je dejal Peterle.

Predsednik Socialdemokratske stranke (SDS) Janez Janša pa je dejal, da je - glede na dolgo zgodovino danes usklajenega sporazuma - v veliki meri zadovoljen, da je končno prišlo do uskladitve teksta, ki ga bodo jutri podpisali. Po Janševih besedah je usklajena večina pripomb, ki so bile večkrat ponovljene in ki jih sporazum tudi vsebuje. Kot pomembnejše določbe sporazuma je Janša izpostavil zavezo vlade, da do 30. septembra predloži celovito strategijo vključevanja Slovenije v EZ, določba o interpretativni deklaraciji, ki jo bo državni zbor sprejel hkrati z ratifikacijo, ter odločitev, da je treba dober del zaščitne zakonodaje sprejeti v državnem zboru še pred glasovanjem o spremembi ustave. Glede zaupnice vlade pa je Janša dejal, da so pri tem vztrajali predvsem zato, ker je evropska norma, da vlada pomembne odločitve veže na vprašanje zaupnice. Pri odločanju o zaupnici, če bo do tega prišlo, se bo po Janševih besedah presodilo, ali je za neuspeh kriva pretežno vlada ali vzroki, na katere nismo imeli vpliva.

5. Kongres SKD

12. junija so Slovenski krščanski demokrati imeli svoj 5. kongres, ki ga je zahtevala opozicija ali alternativa v stranki. Bil je v lepi prestolnici Dolenjske, v Novem mestu. Nanj je prišlo kakih 160 delegatov, tudi iz Argentine. Prišel se je zjutraj, a se je zaradi proceduralnih zapletov, ki jih je postavljala alternativa skoraj ob vsaki točki dnevnega reda, počenši z njegovim sprejetjem, načinom debate in sestavo komisij pričel šele po poldnevu. Na tem kongresu so delegati, ki so nasprotovali Peterletovega vodstvu, temu očitali slabo vodenje stranke, premajhno povezavo z bazo ter seveda slab volilni rezultat, in zahtevali spremembo v vodstvu. Res pa je, da niso podali nobene konstruktivne izjave, razen

in posledic ter čuta za narodov blagor. Predvsem pa je potrebna pri pogajanjih z bodočimi evropskimi družabniki samozavestna, trezna razsodnost.

Vemo, da te problematike v celoti in v podrobnosti ni mogoče presojati na daljavo. Od daleč je lahko opaziti smer dogajanj v svetovnem merilu, mogoče je zaznati nevarnosti in nanje opozarjati. Odločal pa bo o slovenski prihodnosti, o slovenski zemlji, o našem gospodarstvu in kulturi predvsem slovenski parlament ob sodelovanju civilne družbe. Parlament kot zakonodajno telo slovenske države in vsak njegov član posebej kot predstavnik ljudstva bo nosil v tem primeru še posebno odgovornost za odločitve, za opustitve, pa tudi za neodločen molk.

Daj Bog, da bi odločali prav in dokler je za to še čas.

te, da se morajo vrniti k prvotni SKD. Glavni nasprotnik in protikandidat za predsednika Intihar je v sicer precej medlem prikazu svojih namenov nastopal nespoštljivo, končno pa presenetil delegate z izjavo, da odstopa kot kandidat ter prepušča svoje glasove Primožu Bulcu. Ta se je tik pred kongresom tudi proglašil za kandidata. Bivši predsednik mladih SKD, pred leti je bil z mladimi v Argentini, - je pritegnil precej mladih, a sploh svoj nagovor brez vsebine končal v nekaj minutah. Proti napakam stranke sta nastopila tudi bivša podpredsednika Ivan Oman ter dr. Zajc. Edino predsednik Lojze Peterle je v svojem govoru priznal napake, predvsem, da ni odstopil kot predsednik SKD, ko mu ob odhodu iz vlade kot zunanji minister stranka ni sledila. Izrazil je namen prenoviti stranko, za boljši pretok informacij in želja za občinske ravni v vodstvo bo postavil posebne referenta pri izvršilnem odboru ter pogostejše sestanke. Končno se je pri volitvah pokazalo, da alternativci niso ponudili nobene, kaj šele boljše rešitve, in je zato Peterle zmagal s skoraj dvema tretjinama glasov. Tudi so bili izvoljeni za člane sveta, izvršilnega ter nadzornega sveta tudi več ali manj njegovi somišljeniki. Za nas je zanimivo, da je bil poslanec Marijan Schiffrer izvoljen v delovno predsedstvo, kot delegati pa so nastopali Marijan Loboda, Alenka Prijatelj Schiffrer, Janez Petkovšek in Tine Debeljak; bili pa so prisotni še delegati od drugod po svetu. Upati je, da se bo kriza okoli SKD polegla ter da bo stranka spet dosegla v prihodnosti mesto, ki ga je imela prej.

TD

V četrtek, 12. junija je bila v Slovenski hiši redna seja Upravnega odbora Zedinjene Slovenije. Pričel in vodil jo je predsednik ZS Marjan Loboda, poročali pa so: tajnica Ivana Tekavec, blagajnik conf. Milan Magister, kulturni referent arh. Ivan Kogovšek, referent za šolstvo France Vitrih in tiskovna referentka Pavlina Dobovšek. Sledila je posprava domobranske proslave, nato pa se je vršil pogovor o pripravah praznovanja praznika slovenske državnosti, ki je bil v soboto, 28. junija v Slovenski hiši.

V nedeljo, 15. junija, so v naših krajevnih domovih praznovali dan očeta. Šolski otroci so pod vodstvom svojih učiteljic pripravili prigrizne prizorčke, nato pa je sledil skupni zajtrk z očetmi.

V ponedeljek, 16. junija, sta odseka Zveze mater in žena iz San Martina in Morona pod vodstvom gospa Ančke Podržaj in Kristine Jerovšek organizirala romanje v San Nicolás. Romarice je spremljal asistent Zveze, dr. Jure Rode.

V sredo, 18. junija je na rednem sestanku Zveze žena in mater v San Martinu govoril polkovnik Emil Cof.

V soboto, 21. junija je pevski zbor Gallus pod vodstvom Anke Savelli Gaser priredil večer Marijinih pesmi. Prireditelj je bila pod okriljem odseka Zveze slov. mater in žena v Moronu.

V nedeljo, 22. junija, so bile po vseh naših krajevnih domovih prireditve v spomin pobitim domobrancem in drugim žrtvam komunizma ob koncu druge svetovne vojne.

V nedeljo, 22. junija je bila v slovenski hiši ura duhovnosti za odrasle in mladino. Vodil jo je dr. Alojzij Kukoviča.

V nedeljo, 22. junija, je bil občni zbor Slovenskega doma v Carapachayu.

V sredo, 25. junija, sta veleposlanik Republike Slovenije in gospa Zgajnar v svoji privatni rezidenci pripravila sprejem ob 6. obletnici razglasitve Republike Slovenije.

V soboto, 28. junija, sta Zedinjena Slovenija in Medorganizacijski svet organizirala praznik slovenske državnosti. Pričel se je s sv. mašo za pokojne in žive slovenske javne delavce. Sledila je slavnostna akademija v veliki dvorani, nato pa je bila prijateljska večerja. Sv. mašo je daroval mons. Jože Škerbec. Odsotnega predsednika ZS Marjana Loboda je nadomeščal podpredsednik ZS Lojze Rezelj. Pri sv. maši sta bila navzoča veleposlanik Republike Slovenije dr. Janez Zgajnar in soproga Tatjana, na slavnostni akademiji pa je dr. Miklavčič zastopal veleposlaništvo. V dvorani je razstavljal svoja dela slikar Andrej Makek; za dolgoletno delo v prid naše skupnosti so dobili priznanja ZS gg. Franc Pernišek, Rudi Hirschegger ter dr. Vojko Arko.

V nedeljo, 29. junija, so slovenske osnovne šole v Argentini priredile Alojzijevo proslavo. Po sv. maši in poklonitvi junakom in mučencem komunistične revolucije v Sloveniji je bila v dvorani škofa Rožmana igra „Čarovni klobuk“ v izvedbi Baragove šole in režiji Mirjam Goljevšček ter sceni Damjana Berčiča.

V zadnjih tednih je odpotovalo v Slovenijo precej naših rojakov, med njimi tudi predsednik ZS Marjan Loboda ter urednik Svobodne Slovenije Tine Debeljak. Marjan Loboda je govoril na svečanosti v Kočevskem rogu, zastopal pa je tudi društvo Zedinjena Slovenija na zasedanju Slovenskega svetovnega kongresa, na katerem je bil izvoljen za podpredsednika za čezmorske dežele.

Tisk. ref. ZS.

Opazovanja iz Slovenije

Ko pride Slovenec iz Argentine po nekaj letih v Slovenijo, takoj opazi, da se je položaj spremenil. Najprej vreme, ki je tik pred poletjem muhasto, jesensko, deževno in oblačno. Pa tudi politično vreme je podobno. Levica se je opogumila, dnevniki čedalje bolj opazno lezejo v levo, napadajo nadškofa Rodeta, častijo Kučana, ki je tako pričel svojo novo volilno propagando. Prvega primerjajo s srednjeveškimi mračnjaki, Mahničem, križarji itd, drugi pa je pameten, razumen, previden in politik nad povprečjem. Odpira karkoli, sprejema vse, nagovarja simpozije itd. Vsi ljudje zdrave pameti čutijo, da se položaj slabša, da vlada ne ve, kaj bi, da skuša delovati samo za interese starih sil in svojih novih menedžerjev. Na vse kriplje se trudi, da bi prišli v Nato in Evropsko zvezo, a kot kaže, iz tega ne bo nič. Kajti splošno mnenje je, da v Nato nismo prišli, ker Slovenija še ni prerezala odločno s preteklostjo, in da iz istega razloga ne bomo sprejeti v EZ. Tudi sem slišal od raznih politikov, da se ZDA trudijo, da nas potisnejo na kakršen koli način spet nazaj v Balkan, če ne drugače, vsaj ekonomsko. A tega nihče od Slovencev noče, razen morda bivših komunistov. Življenje je tu za nas drago, a tudi rojaki iz Italije tožijo isto.

V politiki pa je zmeda. Podobnik pri SLS je zagrozil, da se ne bo pustil izigravati ter zahteva pravično vladno koalicijo, drugače jo bo zapustil. SKD in SDS se trudita, da bo vstopna procedura v parlamentu resna in ne prenapljena. Sedaj desnica razmišlja o svojem kandidatu za predsednika države,

ker je mnenja da ima možnost, da s pravim kandidatom prereže nadaljevanje komunizma pod Kučanovim dežnikom. Se bodo zedinili za pravega kandidata?

Slovenci iz Argentine smo v zadnjih tednih kar precejkrat kaj naredili, kar je odmevalo v javnosti. To je pri Svetovnem slovenskem kongresu, Mesecu kulture z razstavo in dobro obiskanimi in ponatisnjenimi predavanji, v Rogu, na Taboru Slovenije v svetu, simpoziju urednikov glasil v svetu. Marijan Schiffrer je kar dobro poznan ter stalno govori o nas, pa še kje. Vse to zahteva podrobnejše obdelave in poročil v prihodnjih tednih. TD

DR. ZAJEC IZSTOPIL IZ SKD

Nekdanji podpredsednik Slovenskih krščanskih demokratov (SKD) in državni sekretar v ministrstvu za zdravstvo dr. Janez Zajec je izstopil iz stranke SKD. V izstopni izjavi je zapisal, da odhaja iz stranke; dokler jo vodi stari in na kongresu ponovno potrjeni predsednik, ter zaradi pomanjkanja notranje demokracije v SKD. - Glede njegovega izstopa je Peterle dejal, da ga to ni presenetilo, in menil, da je to za stranko pozitivno, saj „ni dobro, da so pri nas ljudje, zlasti na visokih položajih, ki ne upoštevajo demokratično sprejetih sklepov. V primeru Zajca je šlo za takšen primer, saj je ostal na položaju državnega sekretarja, čeprav je bilo dogovorjeno, „da teh položajev ne bomo prevzemali, če smo v opoziciji“.

Dolga je bila pot od Spittala

Pod naslovom „It's a long way from Spittal“ torontski nadškof Alojzij Ambrožič, piše v The Catholic Register, Week of May 1997.

Vrnitev nekdanjega begunca v domovino vzbujajo spomine...

Potovanje v srednjo Evropo za konec tedna ni posebno prijetno, če je samo za poldrugi dan. Na ljubljansko letališče sem priletel v soboto opoldne in se vrnil že zgodaj v ponedeljek.

Nisem namreč imel izbire: ko me je prijatelj, ki sem ga spoznal pred pol stoletja v begunskem taborišču v Spittalu na Dravi, v Avstriji, povabil kot enega od svojih dveh so-posvečevalcev pri njegovem posvečenju za ljubljanskega nadškofa, sem se vabilu odzval.

Ko sva se po končanem obredu objela, sem mu rekel: „Dolga je bila pot od Spittala!“ Seveda ne zemljepisno, pač pa v prenesenem pomenu.

Takrat smo bili begunci iz lastne domovine, prežete z navidezno nenehnim komunizmom. Ker se nam je takrat zdelo, da nam je bila pot v domovino zaprta, smo se ozirali po deželah, ki bi nas hotele sprejeti za svoje. Družina novega nadškofa se je preselila v Argentino, moja družina pa je pristala v Kanadi. Novi nadškof se je pridružil redu sv. Vincencija Pavelskega, je študiral v Parizu, se vrnil sredi šestdesetih let v domovino in predaval na teološki fakulteti v Ljubljani.

Novi nadškof ni bil pohlevno molčič, kar ga je zavedlo v nepravilne s takratnimi komunističnimi političnimi privrženci. V začetku osemdesetih let je odšel v Rim, kjer je prevzel službo v papeškem tajništvu za dialog z neverujočimi in kasneje postal tajnik papeškega sveta za kulturo. Njegovo ime je FRANC RODE.

Moj obisk je bil kratek, toda vreden spomina. Znamenit, ker mi je prikazal preteklost, ker me je spoznal s sedanostjo.

Eno od jutranjih nedeljskih maš sem opravil v domači fari, kjer sem bil rojen in krščen. Pred mašo sem srečal enega od bivših sosedov, kakšni dve leti starejši od mene, ki je bil zaradi mladostnosti ohranjen pri življenju ob masovnem moreniju tisočev drugih mladih mož nasprotujočih

komunistom v juniju 1945 leta. Odkar je komunizem leta 1990 padel, sosed lahko svobodno pripoveduje, kako se je moral vsa leta pretvarjati, da nič ni vedel o pokolih, ki jih še do danes zločinci nočejo priznati.

Po maši sem imel zajtrk pri bližnjih redovnicah in poslušal njihove zgodbe o ponižanju, ki so jih dan za dnem doživljale celih petnajst let, in kako težko jim je bilo najti primerna stanovanja.

Kamorkoli sem šel sem poslušal pripombe o sedanem stanju v državi. Leta 1989/90, kakor mi je izrazil prijatelj, je Slovenija prešla iz pol-diktature osemdesetih let v pol-demokracijo devedesetih. Razlika ni majhna. Če ste 1985 leta uporabljali besede, ki so bile politično nepravilne, ali izražali resnico, ki je bodla v oči, ste šli v zapor. Sedaj pa morda zaradi tega izgubite samo službo.

Svoboda tiska je dovoljena, toda zelo malo časnikarjev se je poslužuje. Tudi debate v parlamentu so svobodne, toda se ponavadi končajo v napadih in protinapadih, v podtikanjih in sumničenjih, zlasti, če se večinska stranka v vladi čuti ogrožena. Pravično sodstvo je še vedno samo v sanjah. Sedanjo oblast imajo v rokah še vedno isti ljudje kot prej: ideološko nevtralni so se pridružili komunistični partiji, kot je pikro pripomnil drugi prijatelj, si pridobili dobre položaje, se zdaj pretvarjajo, da so demokrati, z namenom, da ostanejo na oblasti.

Toda situacija zdaleč ni brezupna. Cerkev, ki je bila in včasih še je edina pomembna opozicija vladajoči nomenklaturi, je močna in čuječa. Zdi se, da kljub vsem prepirom, pomanjkanju discipline, podkupljivosti in političnega manjvrednostnega kompleksa postajajo resnično demokratske stranke močnejše.

Novega nadškofa moto, ki je bil povzet iz pridige o teoloških vrednotah vere v šestnajstem stoletju, je: Stati inu obstati - to je stati pokončno in vztrajati v teh časih. Točno se zaveda kaj je s tem izraženo.

Prevod: S.Z.S. Toronto

Zgodilo se je v Sloveniji

RUPEL PROTI RUŠENJU (NEKATERIH) SPOMENIKOV

STAVKA NA TV3

Z odlokom, ki ga je predlagal Mihael Jarc iz Slovenskih krščanskih demokratov (SKD), je mestni svet mestne občine Ljubljana - po prepričanju župana Rupla - deloval nezakonito, ker je ravnal v nasprotju z mnenjem ljubljanskega regionalnega zavoda za varstvo naravne in kulturne dediščine ter z odločitvijo prehitel sodne postopke, ki jih je v zvezi s to zadevo na vrhovnem in ustavnem sodišču sprožil Niko Lukež. Rupel je naslovil na slovensko vlado ter njena ministrstva pismo, v katerem nasprotuje včerajšnji odločitvi mestnega sveta o spremembi odloka o razglasitvi spomenikov tkim. delavskega gibanja NOV in socialistične graditve za zgodovinske spomenike, s katero naj bi mestni svet (po mnenju Rupla) ravnal nezakonito. Župan še ugotavlja, da je negativen odnos do zgodovine, predvsem do NOB, zanj in za mesto neustrezen; ob tem ponavlja stališče, da je spomenike treba postavljati ne pa rušiti ter pri tem kot posebej zanimivi zamisli - namesto rušenja spomenikov Kardelja in Kidriča - navaja pobude o postavitvi spomenikov Trubarju in Maistru.

Zaposleni na TV3 stavkajo že štirinajsti dan, ker že šest mesecev ne dobijo plač. Kot je bilo mogoče razumeti v pogovoru s predstavnikoma nadzornega sveta s stavkajočimi, jih ne namerava izpolniti niti do konca tega meseca. Program na TV3 sicer teče naprej, vendar ne s pomočjo stavkajočega tehničnega osebja, ki po sklepu nadzornega sveta TV3 še vedno nima vstopa v prostore za predvajanje programa. Ker sklep prepričuje delavcem pravico do stavke, kar je v nasprotju z zakonom o stavki, stavkajoči pričakujejo, da bo v spor z delodajalcem posegel inšpektor za delo.

NEMČIJA RATIFICIRALA SPORAZUM S SLOVENIJO

Nemški parlament je konec minulega tedna ratificiral Evropski sporazum Slovenije z Evropsko zvezo. Za Švedsko, Dansko, Finsko, Irsko in Španijo je Nemčija 26. junija postala šesta država članica EZ, ki je ratificirala pridružitveni sporazum Slovenije z EU.

DOMOBRANSKE PROSLAVE

V Slovenski vasi

Čeprav ni bilo oglasa v našem tedniku, se je vendar v nedeljo, dne 8. junija 1997, zbralo lepo število vaščanov k glavni slovenski maši, katero je daroval župnik Janez Petek CM za naše pobite domobrance in ostale žrtve vojne in revolucije.

V začetku daritve je omenil praznik Presv. Srca Jezusovega, ki letos sovpada z našo domobransko proslavo. V tej zvezi je podal nekaj globokih misli o človekovem trpljenju.

Po maši smo se zbrali pred spominsko ploščo na hodniku v dvorano. Tu je gospod Petek odmolil molitve za rajne domobrance. Rojaki so lepo odgovarjali na prošnje. Naš najstarejši domobranec iz vasi Stane Jemec je položil v imenu vseh lep šopek rož.

V dvorani je nadaljeval kulturni program.

Zastopnika naše vaške mladine sta recitirala k današnjemu prazniku priložnostne misli nepoznatih avtorjev.

Prvi recitator govori: „Nekje tam daleč v čudežni deželi, polni svetlobe in sonca, je stala lepa vasica. Mir in tišina sta vladala v tem čudovitem kraju, polnem svežega trs-

ja - nebo in zemlja sta si tu podala roke, v znamenju večnega sožitja. Nekega dne pa...

Čudežno deželo je nekega dne zajel strahovit vrtinec. V njem sta izginila sonce in drhteča zemlja...

In vnel se je med življenjem in smrtjo strahovit boj, ognjen krvavi boj..."

Številni vaščani, ki so napolnili dvorano kakor ob kakšni večji prireditvi, so z veliko pozornostjo sledili besedam.

Po recitalu je na oder stopil govornik Ivan Korošec, ki je z glasno in razločno besedo opisal mučeniško pot številnih domobrancev in civilistov ob reki Voglajno in železniško progo od celjske železniške postaje do bivšega nemškega taborišča. Njegovo pričevanje je vse navzoče v dvorani ganilo do solz. Za to pot, ki ni bila tako dolga - komaj 5 km - so rabili ves dan, da so prišli na cilj. In to zaradi velike utrujenosti in izmučenosti. Bili so med potjo tepeni, lačni in žejni. Ko so prišli v taborišče, so se morali uleči na gramoz... Tu so čakali na naslednji dan in nadaljno usodo.

Proslavo je pripravila s sodelavci Mirjam Goljevšček.

I.G.

V Carapachayu

Tudi v našem Domu, smo imeli dne 29. junija po maši, ki je bila darovana v ta namen, med katero je imel Franci Cukjati lep cerkveni nagovor ob tej priliki, spominsko proslavo. Spominjali smo se vseh smrtnih žrtev med zadnjo svetovno vojno, ki so padli na domači zemlji, ko je z zahoda in severa fašizem in nacizem ter jugovzhoda boljševizem povzročil in vsilil bratomorno vojno in krvavo revolucijo. Spomin je šel na vse tiste padle, mladih, ki so se morali boriti proti svoji volji na nemški in italijanski strani, čigar njihovi grobovi so raztreseni po celi Evropi. V duhu smo se spominjali vseh talcev, ki so bili ustreljeni od Hitlerja na okupiranem ozemlju Gorenjske in Štajerske, na nedolžne žrtve narodnjakov, ki so našli smrt v številnih „fojbah“ na ozemlju Primorske. Spomin je šel na tisoče nasilno od komunistov usmrčenih civilistov na Dolenjskem in Notranjskem in v drugih krajih. Še poseben spomin pa je veljal s to proslavo že po vojni pobitih junakov domo-

brancev, ki so morali brez vsake sodbe umreti nasilne smrti, katerih grobovi so v brezinih in jamah širom domovine. Vse te žrtve, ki gredo v tisoče in tisoče niso našle do sedaj mesta v širnem svetu v svojih medijih in poročilih.

Program proslave je pripravila kulturna referentka Anica Klemen, ki je tudi program napovedovala. Vojna veterana Jože Korošec in Ivan Žnidar sta simbolično prižgala svečo na okrašenem odru. Napovedovalka je v lepem in daljšem besedilu podala pomen in vzrok današnje proslave, nato je govoril arh. Jure Vombergar, katero krepko in jasno besedilo bo objavljeno v našem časopisu. Po govoru so navzoči zapeli domobranske pesmi.

Ker je spominska proslava bila združena s proslavo narodnega praznika in obletnice samostojne Republike Slovenije, je napovedovalka nanesele tople besede na to slavje. S petjem slovenske himne je bila zaključena ta pietetna in iskrena proslava.

Proslava ob 100-letnici rojstva kiparja Franceta Goršeta

France Gorše, po besedah državnega sekretarja na Ministrstvu za kulturo RS Silvestra Gaberščeka, največji slovenski kipar 20. stoletja, se je rodil 26. septembra 1897 v Grdem dolu v Zamostcu pri Sodražici.

Kipar France Gorše spada med klasike moderne umetnosti. Njegov obsejni kiparski opus raste iz korenin domačega izročila v Sloveniji in iz tokov novega okolja v Clevelandu in New Yorku. Umetnikove plastike imajo poduhovljen izraz in večkrat nadzemeljsko hrepenenje s pridihom strahu. Izoblikoval je poseben tip cerkvenega kiparstva, ki mu je odprlo mnogo naročil. Gorše bo prišel v zgodovino slovenske umetnosti kot kipar križevih potov. Njegova kiparska dela so znana širši Evropi in v obeh Amerikah. Ustvaril je toliko del, da bi z njimi lahko napolnili nekaj velikih dvoran (po Ivanu Sedeju).

Mali narodi so nagnjeni k temu, da so najbolj kruti do svojih najboljših sinov. Slovenci nismo izjema. Mnogi naši najpomembnejši

predstavniki literature, umetnosti in kritike so bili za življenja prezrti in izgnani. France Gorše je bil med doma zavrženimi umetniki, ki ga je sprejela tujina. To je v zgibanko ob proslavljanju jubileja zapisal župan občine Ribnica, Jože Tanko.

Sprejeli so ga predvsem Slovenci v Trstu (od 1945 do 1952), kjer je poučeval kot profesor na slovenski realni gimnaziji in na učiteljskišči. Leta 1952 je odšel za 20 let v Ameriko, nato pa je do konca življenja, do 2. avgusta 1986, živel v Svečah na Koroškem, kjer je tudi pokopan.

V nedeljo, 11. maja letos, so v Grdem dolu v Zamostcu odkrili križ s spominsko ploščo. Na prireditvi, na kateri so poleg nastopajočih domačinov sodelovali tudi pevci z Opčin pri Trstu in iz Sveč na Koroškem z govorniki, je obeležje blagoslovil ribniški dekan Maks Ipavec. Slavnostni govornik je bil državni sekretar za kulturo Silvester Gaberšček, poleg njega pa so enakovredno spregovorili tudi državni

Lipa ozelenela je...

Kadar nam je dano zreti v obraz 50 mladim in najmlajšim, poslušati iz njihovih ust našo domačo besedo in pesem, čutiti utrip njihovega slovenskega življenja - takrat naš z vso upravičenostjo prevzame zavest: vzkliko je, ozelenelo je v teh naših mladih to, kar smo pred 52 leti odnesli od doma.

Ta občutek nas je zajel, Pristavčane, ko smo v nedeljo, 22. junija doživljali krajevno spominsko proslavo.

Božja beseda župnika Franceta Berganta o viharju na morju, prenesena na slovenski narod, ter evharistična daritev sta prepajali naš letošnji spomin na žrtve komunistične revolucije v tisti globini, v kateri edini je mogoče najti odgovor na naš vedni zakaj.

Na začetku proslave smo pričakovali spominske besede nekoga, ki je tiste dni, tista usodna leta doživel. A nas je na mestu govornika presenetil mladi Bine Magister, akademik. Ali je mogoč močnejši vtis, kot ga vzbudi izpoved v svetu rojenega mladeniča slovenskih staršev o svojem doživljanju ob dejanskem srečanju z duhovno domovino - Slovenijo, ob utripanju njego-

vih misli in srca v spoznanju in dognanju, da tudi on korenini tod, da je zgodba te zemlje in ljudi tudi njegova in da mu prav tako pripada njena bodočnost?

S hvaležnostjo do staršev in dedov, vzgojiteljev in skupnosti, ki so mu posredovali bogastvo materinega jezika, pa z gotovostjo, da so vanj vsejali najboljše seme - resnico, ki jo je sam preveril ob kočevskih jamah in teharskem betonu, se je poklonil vsem, ki jim je iz srca vrela pesem „Zdrava bodi, moja lepa domovina“.

Besedo in pesem sta za mladim govornikom povzela skupina pristavskih mladenk in mladcev ter zborček šolskih otrok. Sveto pismo, pesnika France Papež in Alojzij Gradnik so položili v usta mladim besede bolečine, nemoči in iskanja pa obenem veličine žrtve, upanja in končno obljube spomina. Kot odmev so se med poezijo prepletli otroški glasovi s tremi pesmimi.

Proslavitev je sklenila slavljem, nastopajočim in navzočim draga pesem: „Oče, mati, bratje in sestre...“

Prireditve je zamislila voditeljica mladenk in mladenk ga. Marija Čeč, otroški del pa učiteljica ga. Mojca Jelenc.

V Slomškovem domu

V nedeljo, 22. junija je bila v Slomškovem domu proslava, s katero se je krajevna skupnost poklonila spominu pobitih domobrancev in drugih komunističnih žrtev. Že redna nedeljska služba božja je bila prošnja za pokoj duš naših junakov s primernim nagovorom prelata Jožeta Škerbca, nakar je prof. Neda Vesel Dolenc z verzi Karla Mauerja uvedla pietetno proslavo:

Mesečina

klasje zlati.

V travah so rože zaspale,

v očeh so solze ostale,

skoz dušo samotno črički pojó.

V junijski noči klasje dehtí,

v junijski noči žalost zori.

Mesec junij, mesec bridkih in fihih spominov. Mesec molitve za naše padle. Mesec zvestobe vrednotam, ki so bile svete našim prednikom, ki so svete nam in ki bodo ostale naslednjim rodovom rojenih na tujih tleh. Molitev, beseda, slika in pesem naj jim bodo naš skromen poklon. (Prof. Neda Vesel Dolenc)

Spominske misli je podala prof. Metka Mizerit. Poudarila je pomembnost našega pričevanja in ohranjanja spomina o naših mučencih, njihove krščanske mučeniške

smrti. Naša molitev in priporočanje njim naših zasebnih in narodnih potreb naj pomaga k časti oltarja tistim najbolj vidnim, kot Lojzetu Grozdetu in drugim. Naše molitve pa so potrebni tudi njih mornilci in današnji zasramovalci, kajti le zaupna molitev jim lahko nakloni milost spreobrnjenja.

Sledil je avdiovizual na lepo pripravljeno odru (Marko Selan), v katerem je ob dokumentarnih in pomenljivih slikah bil prikaz družinskega pogovora, ko babica pripoveduje vnukom spomine iz tistih težkih dni, ki jih je komunizem pripravil slovenskemu narodu. Besedilo je pripravila in zbrala prof. Neda Vesel Dolenc, podajali pa poleg nje še Marjanček Loboda, lic. Jože Oblak in Marjan Jože Loboda. Otroci Slomškove šole so nato s prižganimi svečkami načelovali spredov na dvorišče k okrašenim spominski plošči (Zveza mater in žena - Ivana Krušič), kjer sta nekdanja domobranca Tone Kastelic in Avgust Jeločnik položila šopek cvetja, prelat Jože Škerbec pa je začel molitve za pokojne. Pesem Oče, mati... je povezala vse številne navzoče v globok poklon vsem junijskim žrtvam.

J.T.

200-letnica škofa Barage v Michiganu

V mestu Marquette v ameriški zvezni državi Michigan je bila osrednja dvodnevna proslava ob 200-letnici rojstva škofa Ireneja Friderika Barage.

Misijonar in jezikoslovec škof Baraga,

svetnik iz Sveč dr. Valentin Inzko ter dr. Drago Štoka iz Trsta.

Iz povedanega in doživetelega smo prisotni ugotovili, da je bil Franc Gorše res velikan med velikani slovenske kulture. Bodimo ponosni nanj vsaj odslej. Ribniška občina je letošnje leto na kulturnem področju razglasila za Goršeto leto.

Bilten občine Velike Lašče 2. 6. 1997.

Posredoval V. Levstik

rojen 29. junija 1797 v Mali vasi pri Dobrničju, je živel med ameriški Indijanci ob Velikih jezerih, jih navajal na ustaljen način življenja, jih učil brati in pisati. V njihovem jeziku jim je med drugim napisal šest knjig.

Slovesnosti v Marquette so se udeležili številni visoki cerkveni dostojanstveniki, med njimi nadškof Alojzij Ambrožič iz Toronta v Kanadi in škof Alojzij Uran iz Slovenije, predstavniki tamkajšnjih krajevnih oblasti in številni romarji iz Slovenije ter slovenskih skupnosti v ZDA in Kanadi. Med slovesnostmi je najbolj odmevala novica, da je slovenska pošta ob 200-letnici rojstva škofa Barage izdala posebno spominsko znamko, medtem ko ameriška pošta tega dogodka ni zabeležila.

MARJAN EILETZ

(1)

Kulturna ustvarjalnost Slovencev v diaspori

Predavanje v okviru prireditve Evropskega meseca kulture 3. junija 1997

Pojav kulturne razgibanosti v emigracijskih valovih je stalnica pri mnogih narodih, prav posebno pa je značilna za nas Slovence. Zapustitev domovine je vedno bivanjska tragedija, ki z večjo ali manjšo silo travmatično zaznamuje izseljence. Domotožje za izgubljeno domovino, boleča žalost ob ločitvi od svojih dragih, zadržana frustracija vsled političnega ali narodnostnega preganjanja in nepopravljive krivice, vse te primese vplivajo depresivno na izseljenca in ga lahko tirajo v obup. Kadar pa izseljenci ustvarijo močno medsebojno navezo, tudi če ne živi kompaktno in obstaja le preko pisemskih zvez, tedaj se pojavijo v teh skupinah močni obrambni tokovi, ki delujejo na različnih področjih, bodisi na osebnih prijateljskih stikih, preko verskih skupnosti, ali pa v kulturnih združenjih. Te tri kategorije so posebno značilne za slovenske emigrante, ker jih povezujejo na bistvenih zgodovinskih elementih, ki so skozi dvanajst stoletij kljubovali tujemu nasilstvu in čudežno ohranili svojo identiteto. Od kod izvirajo te naše energije, kako so se ustvarile, kje so črpale tisti dragoceni življenjski sok, ki jih je napravil močne in odporne? Odgovor na to nam more dati samo zgodovina.

S sprejetjem krščanske vere sredi 8. stoletja smo se Slovenci kot narod vključili v srednjeevropsko civilizacijo, ki je slonela na antični sredozemski kulturi. Morebiti je drzno uporabljati oznako „naroda“ za takratne Slovence oziroma Karantance, vendar bi mogli po definicijah o narodnosti povzeti tri pglavitne elemente, ki določajo narodnost v njenem bistvu: bfološki element (ta je brez dvoma obstajal), skupni bivanski prostor (tudi ta je obstajal), ter tretji in najpomembnejši: zgodovinsko-kulturni element kot tvorilni činitelj naroda, ki obsega dvoje: skupno usodo in skupno kulturo, katere glavni nosilec je skupni, narodni jezik, materinščina. Krščanski miselni preporod in evangelijski nauk sta ustvarila trdno podlago kulturnemu razvoju, razvoju duha, sožitja in pravičnosti, ter novem ovrednotenju človekove osebe. Iz teh vrednot so zrasli prvi zametki demokratične miselnosti, tega edinstvenega pojava v evropski narodno politični zgodovini. Odtlej smo se razvijali navezani na vpliv evropskega zahoda, vendar kot svobodni in neodvisni subjekt, s svojo posebnostjo in svojim značajem. Zgradili smo si našo prvo identitetno označbo: Karantanci, sinonim Slovencev, svobodnega in ponosnega naroda.

S sprejetjem krščanske vere se je začela naša prava kulturna zgodovina. Slovenski jezik se je začel pisati in razvijati. Ves nadaljnji zgodovinski razvoj, od svetlih trenutkov rojstva brižinskih spomenikov, pa preko nadlog turških vdorov, v krvi zatrtih kmečkih uporov, vojske, lakote, kuge in potresov je našemu narodu, prekajenem od teh nesreč, izpričal svojo žilavost in voljo do življenja. Zavest slovenske bitnosti se je ohranjela predvsem med duhovščino in med kmečkim ljudstvom, ki je ljubilo svoj jezik, svoje molitve, svoje navade.

Protestantska verska prenova v 16. stoletju je kmalu zajela meščanske sloje v naših središčih in skupaj s kmečkimi upori pretresla temelje slovenskega naroda, odkoder je izšel naš narod očiščen in obogaten. Pojavi se prva slovenska knjiga in prva slovenska tiskarna. Z Dalmatinovim prevodom sv. pisma in z Bohoričevim slovnico je bil ustvarjen slovenski knjižni jezik.

17. in 18. stoletje in doba razsvetljenstva prineseta Slovincem novo kulturno

razgibanost. Pojavijo se jezuitske gimnazije, slovenski študentje začno obiskovati univerze v Avstriji in v italijanskih mestih. S tem smo Slovenci obdržali svobodo in ravnotežje med sosednjimi kulturami.

V 19. stoletju se pojavijo štiri močne osebnosti, Urban Jarnik na Koroškem, Anton Martin Slomšek na Štajerskem in France Prešeren ter Matija Čop na Kranjskem. Slovenska narodna kultura je dosegla svoje polnoletje, stopila je na evropsko raven. V istem času ne smemo prezreti našega velikega misijonarja, škofa Ireneja Friderika Barage, ki se je umaknil pred zadušljivim janzenizmom in se podal v daljni svet. Je eden prvih versko-idejnih pregnancev, beguncev in eden prvih slovenskih kulturnikov v diaspori. Z njim se nekako začneja ta epopeja kulturno in narodno osveščenih slovenskih izseljencev, ki so poslej dokazali, da je ideja slovenstva neka višja vrednota, ki so jo dolžni ohranjati tudi (in še toliko bolj) v tujini živeči Slovenci.

Vzporedno z rastjo osveščanja slovenske narodnosti in ponosa se je proti koncu 19. stoletja začel proces kulturne rasti, ki je zajel mase našega naroda in se ni ustavil do današnjih dni.

Po prehodu v 20. stoletje se pojavljajo novi svetli liki. Med temi jih je precej, ki so več ali manj vključeni v slovensko diasporo. Kot prvega naj omenim mojstra Plečnika. Kdo drug kot on je ponesel baklo slovenske kulture v svet, v katerem je črpal znanje obenem pa iz svoje slovenske duše in miselnosti ustvarjal čudovite in trajne umetnine najprej v Dunaju, pozneje pa v Ljubljani in v Pragi.

Takrat so se pojavili tudi prvi izseljenški umetniki in znanstveniki, ki so svoje notranje bogastvo in umetniško silo uveljavljali tako v tujem svetu kot med slovenskimi izseljenci. Med njimi izstopajo Ivan Benigar, samorasten etnolog in znanstvenik; arhitekt Viktor Sulčič, priznani umetnik in patriarh slovenskih predvojnih naseljencev; pisatelj Luis Adamič, sloveč po svojih političnih in socioloških spisih. Po drugi svetovni vojni se razlije po svetu nov, mogočen val nove slovenske kulturne zakladnice. Na vseh kontinentih se pojavijo umetniki lika, zvoka, besede in misli. Med njimi izstopajo kipar France Gorše, mojster svetovnega slovesa, ter France Ahčin, priznan in aktiven plastik in umetnostni vzgojitelj; slikarka Bara Remec, ena najbolj značilnih in produktivnih umetnic, ki je segala v dušo pozabljenim avtohtonim domačinom; Marijanca Savinšek in Aleksa Ivanc, dve umetnici, ki sta visoko dvignili svoj ustvarjalni sloves v svetu; slikar Stanislav Rapotec, z drznimi medvojnimi avanturami obogaten, temperamenten in močan umetnik. Pojavi se cel roj pisateljev, kot Ruda Jurčec, publicist, politolog, kritik, estetik in literat; Tine Debeljak, prav tako publicist, kritik in prevajalec, javni delavec in poet slovenske izseljenske epopeje; Zorko Simčič, dinamičen, bister in ostročuteč poznavalec izseljenske duše; Stanko Kociper, močan in pokončen umetnik, iz priste prleške duše izhajajoč pisatelj, dramatik in politolog; Mirko Javornik, publicist in politolog ter Ivan Molek, oba s slovenstvom identificirana pisatelja; Ludve Potokar, v bogato neimernost in tragiko slovenskega človeka zasanjani umetnik; Vladimir Kos, virtuoz poezije, ki je tradicijo slovenske umetnosti povezal z melodijo japonske nežnosti; France Papež, v izgubljeni domovini vkljenjen in v pampo vraščen pesnik naše meddobne Ilijade; Igor Šentjunc, pi-

GOSPODARSKI VESTNIK

Slovenske Latinskoameriške Trgovske Zbornice

CENTER ZA POSPEŠEVANJE PODJETNIŠTVA so ustanovili v Velenju. Prijavilo se je več občin, gospodarskih združenj, večjih in manjših podjetij. Nameravajo ustvariti prijaznejše ozračje za razvoj, poenotiti cilje in pospeševati začete dejavnosti.

PET MILIJONOV LITROV PIJAČ na leto nameravajo pri Radenski izvažati na Slovaško. Radenska je že lani na Slovaško prodala 1,37 milijonov litrov mineralne vode.

VEČ KOT 7.000 ČEBELARJEV je v Sloveniji. Čebelarji z več kot 164.000 panji, povprečen enoleten pridelek medu na panj je 17,6 kilograma. Slovenija je lani uvozila več kot 600 ton medu, predvsem kitajskega in madžarskega, izvozila pa je nekaj več kot 80 ton. Domača uporaba je okoli 200 ton na leto. Lanski pridelek je bil 1.000 ton.

NOVE NALOŽBE POŠTE SLOVENIJE bodo približno 5,5 milijarde. Gradili bodo center v Ljubljani in zagotovili primernejše prostore za pošte: Bovec, Bled, Cerklje, Črnomelj, Ig, Lesce, Maribor in Žalec.

NEZAPOSLjeni V NOvem MESTU. Koncem lanskega leta je bilo brez dela 6.298 oseb. Med nezaposlenimi je 42,2% žensk.

TRI SRCA V PLASTENKAH. Radenska je ob koncu lanskega leta poslala na trg svoje ledene čaje tudi v večjih zavojih, v enoliterskih plastičnih steklenicah z blagovno znamko, „Tri srca“ z okusom gozdnih sadežev in limone. Čaji so brez teina in primerni tudi za otroke.

USPEŠNO DRUŽINSKO PODJETJE sta pred leti ustanovila zakonca Petek, ki sta se vrnila iz začasnega dela v tujini. Tam sta si

satelj moderne evropske širine; Lev Detela, plodni in kvaliteten ustvarjalec slovenske besede in duha v obrobni tujini; Karel Mauser in Frank Bukvič, v tragiko slovenske medvojne problematike zazrt pisatelj skoraj epske širine. Med Indijanci v osrčju južnoameriškega pragozda najdemo etnologinjo in antropologinjo Branko Sušnik, ki je poleg predavanj in spisov za slovenski zdomski tisk ustvarila neprecenljiv opus indijske kulture v Paragvaju. Med nami se pojavijo: filozof Milan Komar, humanist, dolgoletni neumorni raziskovalec slovenske in svetovne filozofije, univerzitetni profesor in predavatelj na različnih inštitutih in tudi v slovenski skupnosti; Vinko Brumen, pedagog, filozof, avtor mnogih knjig in spisov predvsem iz naseljske tematike; dva sociologa raziskovalca slovenske izseljenske problematike: temeljiti in neumorni Mirko Gogala, ter bister opazovalec in esejist Jože Velikonja. Pred nas stopajo na oder gledališčniki Nikolaj Jeločnik, profesionalni in umetnik, dinamičen in v kvaliteto slovenske kulture vraščen estetik; nato še Marijan Willenpart, Maks Borštnik, Vilko Čekuta, Jože Rus in Frido Beznik, vsi neumorni režiserji, večji slovenske besede in umetniki slovenske drame na izseljenških odrih. Imeli smo glasbenike svetovnega kova, kot Drago Mario Šijanec, dolgoletni dirigent simfoničnega orkestra v La Plata ter glasbeni pedagog; Franja Golob, altistka in priznana samostojna solistka; komponisti: Alojzij Geržinič, v slovenski glasbeni tematiki zasidran, obenem slavist in pisatelj; Jože Osana, z mehko slovenske duše zraščena, ter Ciril Kren, mojster moderne simfonije, ... in še, in še, in še. Seznam je dolg, predolg, da bi ga mogel tukaj podati, manjkajo desetine, stotine imen, zato naj mi ostali zaslužni zdomski kulturniki ne zamerijo, da ga sklenem s temi naštetimi.

Nadaljevanje prihodnjic

pridobila delovne in poslovne izkušnje. Privarčevala sta tudi začetni kapital za podjetje, ki se ukvarja s prodajo in montažo klimatskih naprav. Imajo 20 zaposlenih. Podjetje vodi Stanko Petek, žena pa je prevzela finančne in pravne posle, sin se pa že pet let pripravlja za prevzem podjetja, ko pride čas za to.

720.000 TELEFONSKIH NAROČNIKOV V SLOVENIJI. To je letošnji cilj Telekom Slovenije z naložbami 20 milijard tolarjev. Telefon bo dobilo 55.000 prosičev. Ob koncu leta bi naj bilo 36,6 naročnika na sto prebivalcev.

1,21 MILIJARDE DOLARJEV je lani Slovenija zaslužila s turizmom. Uspeh je za sedmimo večjega obiska tujih gostov. Teh je bilo 830.000. V tem smo odvisni zlasti od obiska Italijanov, Avstrijcev in Hrvatov.

SLOVENSKA GRADBENA PODJETJA so lani v prvih enajstih mesecih sklenila za 37,64 milijard tolarjev pogodb v tujini. Največ gradenj bo v Rusiji (za 20,4 milijarde tolarjev) in v Nemčiji (za 5,23 milijard tolarjev). V tujini je delalo 1245 slovenskih delavcev.

DARILO LJUBLJANSKEGA LEKA moskovskim bolnišnicam je vsebovalo 9.000 škatlic antibiotikov v vrednosti 150.000 dolarjev.

DELAVCI LJUDSKE PRAVICE (bivša Jugoslovanska tiskarna) NA ČAKANJU. V tej tiskarni, ki so jo zaplenili leta 1945 se je pričel stečajni postopek, zato je večina od 280 delavcev že prijavljena na zavodu za zaposlovanje, le 48 jih še pogodbeno dela za „Dnevnik“.

KAKOVOST JE USPEŠNA. Novomeška Tkanina je posodobila svojo proizvodnjo, saj je ob enaki količini svojih izdelkov tkanin povečala svoj iztržek. Na tujih trgih je lani prodala 80 odstotkov proizvodnje, kar je četrtnina več kot predlani.

TRETJINO SVOJIH IZDELKOV izvozi podjetje PLASTIK iz Kanala ob Soči. Je med vodilnimi slovenskimi predelovalci termoplastičnih mas, saj svoj proizvodni program nenehno dopolnjuje. Na tuje prodajo 35 odstotkov svojih izdelkov, od tega je petina vever, pomemben delež imajo pri prodaji tudi ekološke ročke za bencin in dizelsko gorivo.

ILES ZOPET V POLNI ZASEDBI. Tovarna pohištva v Spodnji Idriji je prebrodila vse težave in imajo zasedene vse svoje zmogljivosti. Povečali bodo svojo prodajo na Hrvaško, delajo tudi za italijanski in ruski trg.

89.229 AVTOMOBILOV so lani popeljali na različne trge iz novomeške tovarne REVOZ. To pomeni rekordno proizvodnjo. 30% avtomobilov so izvozili v Nemčijo in Italijo, 27% v matično Francijo in 3% v sosednjo Avstrijo.

SMETIŠČA OGROŽAJO VODNE VIRE. Novogoriška občine imajo zbrane podatke o 137 neurejenih odlagališč v vseh štirih občinah. Najbolj nevarna so tista, ki ležijo na varstvenih območjih vodnih virov. Najbolj problematično je odlagališče odpadkov v opuščnem glinokopu v Vrtojbi. Za vsa ta neurejena odlagališča bo potrebna široko zasnovana rešitev.

60 LET HOTELA SLON. Leta 1937 je tedanji lastnik hotela Slon poslopje podrl in zgradil sedanje, še vedno moderno in privlačno stavbo.

POSTOJNSKA JAMA PRIVLAČI. Lani so imeli za četrtno več obiskovalcev kot leto prej. Med 305.000 turisti iz 92 držav je bilo več kot 100.000 Italijanov, okoli 90.000 Nemcev. Prvo leto samostojne Slovenije je jamo obiskalo le 153.000 oseb, rekorden obisk pa je bil leta 1985: 942.000 obiskovalcev, od teh 757.000 tujih.

NOVICE IZ SLOVENIJE

MURSKA SOBOTA - Policisti na območju UNZ Murska Sobota so v letošnjih prvih petih mesecih že obravnavali 27 oseb in podali kar 15 kazenskih ovadb zaradi prepovedanega prehoda čez državno mejo. Ovdbe se večinoma nanašajo na tihotapljenje oseb čez mejo. Ovađeni storilci so v večini primerov slovenski državljani, v petih primerih so Madžari, enkrat pa celo državljan Jugoslavije. Na območju, ki ga nadzoruje UNZ Murska Sobota, so začele delovati tudi organizirane skupine iz drugih delov Slovenije, ki so pri tihotapljenju tujcev, sodelovale tudi z domačini, živečimi ob meji. Največ ilegalcev prihaja iz Romunije, ZRJ, Ukrajine, Egipta in Makedonije.

VELIKE BLOKE - Ob podpori Urada RS za mladino, mednarodne federacije Rdečega križa - Regionalne delegacije v Budimpešti ter Mednarodnega Rdečega križa v ženevi poteka 2. Mednarodni tabor mladih Rdečega križa Slovenije. Na taboru sodeluje 54 mladih iz 13 držav. Tabor je namenjen izmenjavi izkušenj, spodbujanju k strpnosti in priznavanju različnosti, k razvijanju solidarnostnega čuta med mladimi, vzgoji mladih za zdrav način življenja, promociji humanitarnih vrednot in utrjevanju miru.

LJUBLJANA - Predsednik države Milan Kučan je na posebni slovesnosti izročil Srebrni častni znak svobode Republike Slovenije (RS) petim slovenskim znanstvenikom. Kot nestorja slovenskih zgodovinarjev je ob njegovi osemdesetletnici za življenjsko delo v zgodovinski odlikoval akademika prof. dr. Ferda Gestrina. Prof. dr. Vladimirja Klemenčiča je ob njegovi sedemdesetletnici odlikoval za zasluge pri znanstveno-raziskovalnem delu na področju socialne in politične geografije, za pedagoško in drugo delo, še posebej pomembno za zamejske Slovence. Akademika prof. dr. Borisa Paternuja, prof. dr. Jožeta Toporišiča in akademika prof. dr. Franca Zadavca pa je odlikoval ob njihovi sedemdesetletnici za izjemne zasluge v slovenistiki, za utrjevanje njenega mednarodnega ugleda in za plodno vključevanje stroke v slovensko kulturno in osamosvojitveno življenje.

LJUBLJANA - Pri založbi Modrijan je izšla knjiga Antična imena po slovensko, ki jo je avtorica Bronislava Aubelj namenila piscem, prevajalcem, lektorjem, učiteljem, študentom in dijakom, ki so doslej pri svojem delu pogrešali jasna pravila o podomačevanju antičnih lastnih imen. Poleg izčrpnih pravil o zapisovanju, sklanjanju in naglaševanju je v knjigi predstavljeno približno 7000 antičnih imen v podomačenem in izvirnem zapisu.

LJUBLJANA - Ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. Franc Rode je sprejel urednike slovenskega tiska na tujem, ki so v teh dneh na delovnem obisku v Sloveniji. Nadškof Rode se jim je zahvalil za njihovo delo in za obveščanje Slovencev o življenju izseljenskih skupnosti. Poudaril je tudi pomen njihovega dela pri ohranjanju slovenske zavesti v zamejstvu, saj prek njihovega poročanja Slovenija ni le spomin staršev, temveč realnost, sedanost za vse, predvsem pa za mlade.

BREZNO - Turistično prireditev Dan doživetij so 15. junija pripravili v Dravski dolini. Na vsaki od devetih so obiskovalcem pripravili kaj posebnega. Pravi praznik pa je bil ob Dravi v Breznu, kjer je posadka „flosarjev“ napravljala splav po maketi nekdanjega splavarja, kot kaže slika.

LJUBLJANA - V Gallusovi dvorani CD je bil kot eden od vrhuncev prireditev EMK Ljubljana 1997 koncert svetovno znanega tenorista Luciana Pavarottija. Z njim je ob simfoničnem orkestru Slovenske filharmonije pod vodstvom dirigenta Leoneja Magiere nastopila še sopranistka Norina Radovan.

SLOVENKI V WIMBLEDONU

WIMBLEDON, Anglija - Na teniškem turnirju v Wimbledonu za mladinke sta se slovenski tekmovalki Katarina Srebotnik in Maja Matevžič med ženskimi dvojicami uvrstili v finale. V četrtfinalu sta bili slovenski tekmovalki boljše od para Colosio (Bra) - Palencia (Meh) s 6:2 in 6:0, v polfinalu pa sta premagali rusko-beloruski par Sisoyeva Poutchekova s 3:6, 7:5 in 6:4. Končno sta izgubili z Zimbabvijko Cara Black in Kazahstanko Irina Seljutina, ki sta slavili s 3:6, 7:5, 6:3.

NOVICE S PRIMORSKE

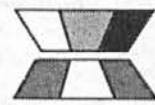
Stranka Slovenske skupnosti (SSK) je izrazila nezadovoljstvo nad predlogom spremembe posebnega statuta avtonomne dežele Furlanije-Juljske krajine, ki ga je 17. junija odobrila senatna komisija za ustavne zadeve. Po tem predlogu naj bi namreč posebni statut glede zastopanosti jezikovnih manjšin v prihodnje vseboval določilo, da deželni zakon ne sme določati norm, ki bi postavljale ovire zastopanosti jezikovnih manjšin. SSK ocenjuje, da to določilo predstavlja korak nazaj v primerjavi s tem, kar predvidevata 3. in 6. člen republiške ustave, saj je zlasti v slednjem govor o aktivni zaščiti jezikovnih manjšin s posebnimi normami, medtem ko predlog senatne komisije za ustavne zadeve ostaja v mejah starega, formalnega načela nediskriminacije.

V razpravi pred dvodomno italijansko parlamentarno komisijo pa so se predstavniki skoraj vseh strank izrekli proti zastopanosti ustavno priznanih jezikovnih manjšin in s tem zavrnil predlog poslancev Zellerja (Južnotirolska ljudska stranka) in Košute (Stranka komunistične prenove), da bi reformirana italijanska ustava na nek način zajamčila zastopanost ustavno priznanih jezikovnih manjšin. S tem pa se je dvodomna komisija izrekla tudi proti pravicam narodnostnih skupnosti do soudeležbe v javnem življenju in do politične zastopanosti, kar je ena njihovih temeljnih pravic

Slomškovo dom

Očetovski dan

Na očetovski dan, v nedeljo 15. junija, je bila v Slomškovem domu krajša prireditev, posvečena spominu očetov in starih očetov. Pri sveti maši se jih je spomnil prelat Jože Škerbec z njim posvečenim nagovorom, mladina pa je mladinsko mašo, oblikovano s petjem in prošnjami tudi njim posvetila. Ker slovenska šola pripravlja družinsko nedeljo s skupnim spominom očetov in mater v nesecu juliju, tokrat otroci niso nastopali.

SLOVENC V ARGENTINI

Carapachay

V nedeljo, 22. junija smo imeli občni zbor Slovenskega doma, ob lepi udeležbi navzočih članov. Ker so volitve odbora vsako drugo leto, je bil občni zbor le informativnega značaja. Predsednik Franci Korosec je podal svoje poročilo, ravno tako posamezni odborniki. Iz poročil se je videlo, da se življenje v domu zadovoljno razvija, vendar je treba delo še bolj poživeti, dati več pozornosti na poživitev narodne zavesti, ki je eden od namenov društva, dati tudi več možnosti mladim, da se aktivno vključijo v društveno življenje, kajti od njih je odvisna bodočnost doma.

Po zaslugi člana Janeza Amona nas je občina Vicente López oprostila občinskega davka, kar je za nas velika razbremenitev. Vložena je pa tudi prošnja na provincijsko oblast, da bi nas oprostila zemljiškega davka.

Bil je tudi predlog, da moramo biti tesneje povezani s slovenskim verskim in kulturnim središčem, z ostalimi ustanovami in krajevnimi domovi. Stremeti je, da se v slovenski skupnosti kroti krajevni egoizem.

Po daljšem razgovoru je predsednik zaključil uspešni 37. letni občni zbor.

Ž.

90. letnica Lojzke Čeč

dom v Villa Udaondo ji je njej draga hčerka Alenka poslala iz Nemčije krasen šopek vrtnic. Vznemirjena in srečna je ostala pri svojih najdražjih, kjer se ob nedeljah zbira družina.

Sin Janez z ženo Katico, vnuki Marko z ženo Lucijano roj. Servin, Matjaž z ženo Marijo roj. Zurc, Lučka in Milenca; Fanika, Veronika in Anica Lah so pripravili jubilatki in gostoma dobrote, delo ge. Katice in ge. Fanike.

Njena življenska pot mi je precej znana. Ni bila poslana z rožami, vem pa, da se je rodila v Podutiku pri Ljubljani.

Bil sem osebni prijatelj njenega moža Vilka, faktorja v Ljudski tiskarni v Ljubljani. Zaradi stalnih letalskih napadov na Ljubljano in okolico, npr. Borovnico, sva bila primorana tiskati revijo „Slov. domobranstvo“ le ponoči. Gospa Lojzka je zato mnogokrat samevala s svojimi in se posvečala otrokoma. Sam sem to doživljal, zato

sem Vilka razumel, ko se je med delom rad spominjal svoje Lojzke.

Čas nas je prehitel, ko smo se po zadnji številki revije pripravljali na pot na Koroško, na pot z generalom L. Rupnikom in družino in s časnikarji „Slov. doma“ in „Družinskega tednika“. Težka je bila Vilkovala odločitev, zapustiti družino, še težje Lojzkinovo slovo od očeta. Zakasnil je naš odhod, čeprav smo vsi želeli, da se nam pridruži Vilko in poročnik, slikar Beranek.

Ali je verjel umišljenosti nekaterih, da se bomo kmalu vrnili, ne vem. Poslovala sva se, stisnil sem brzostrelko pod pazduho in se poslovil od Vilka. „Veš, Slavko“, mi je rekel, „sem v skrbeh za družino“. Nič manj ni bila zaskrbljena gospa Lojzka.

Lepi spomini! Po letih sva se srečala v Argentini. Vilko se je takoj posvetil tiskarstvu in pomagal prof. Jožetu Kesslerju in meni izdajati „Slov. pot“. Delo smo pripravljali ponoči, podobno kot v Ljubljani v času revolucije.

Gospa Lojzka je preživela hude čase, o njih nerada govori. Znano je, da se je vsa predala skrbi za svojega sina Janeza in hčerko Alenko. Janez se je v mladih letih s pomočjo strica Karla izpopolnil v tiskarstvu.

Njena vroča želja se je izpolnila. Po dolgem pričakovanju se je pripeljala v Argentino. Začela je novo življenje z družino, vsa srečna.

Danes je tiskarna „Vilko“ njen in družinski ponos, sreča tudi za slovensko zdmsko skupnost.

Lojzkin prijatelj in „Svobodna Slovenija“, ki se tiska v tiskarni „Vilko“, želimo jubilatki, da jo Bog ohrani še mnogo let v zdravju in v božjem blagoslovu.

J.T.

SKOBERNE Slavko

MALI OGLASI

Lepo sobo v Ljubljani oddajam za julij in avgust - Tel. (Bs. As.) 658-0154 in (Ljubljana) (061) 316-542
ORIENTE S.R.L. - Prevozi - poroke - rešilni avtomobili - mrliške vežice - pogrebi - Monseñor R. Bufano 2651 (ex Camino de Cintura) 1754 San Justo - Tel.: 651-2500 / 651-2335

TURIZEM

Tel. 441-1264 / 1265
 Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu

LEGAJO N° 3545-82 H. Yrigoyen 2742 - San Justo
PSIHOLOGINJA

Lic. **Marjana Volovšek**, klinična psihologinja, za mladino in odrasle, družine in pare. Av. Luis María Campos 1544 - 3. nadstr. „12“ - Tel.: 784-2290

ADVOKATI

dr. **Marjana Poznič** - odvetnica - Vsak dan od 15. do 18. ure - Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 382-1148
 dr. **Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs** - odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: tel. in faks: 374-7991 in 476-0320.

dr. **Lilijana Kožar**, odvetnica; Bogotá 3099, 2° B, Capital. Torek in petek od 16. do 20. Tel.: 613-1300

ARHITEKT

Arh. **Jure Vombergar** - občinski načrti, vodstvo gradbenih del - Av. Gaona 2776, Haedo - Tel.: 443-7385

ZA DOM

Matija Debevec - soboslikar. Barvam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón - Tel.: 489-3319.

FOTOGRAF

Marko Vombergar - Telefon: 659-2060. Atelje: Garibaldi 2308 - (1754) Villa Luzuriaga.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda - Azcuénaga 77 - (1704) Ramos Mejía - Bs. As. - Tel./Fax: 656-3653

Kreditna Zadruga SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA - Bm. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA - PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje ob sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Češarek).

SLOGA - PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA - PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

Cena največ štirih vrstic \$ 4- za enkratno objavo, za vsak mesec - 4 številke - \$ 12.-

SDO

SFZ

12. julija ob 22.30 uri

MAX

v Slomškovem domu

Vstopnice v predprodaji po \$ 8.-

Sodeluje: D.D. Zone Producciones

Vsi lepo vabljeni!

NAGRADNO ŽREBANJE SLOGE

VSI ČLANI KARTE SLOGE IN MASTERCARD KARTA SLOGA IMAJO PRAVICO DO ŽREBANJA ZA DVE VOZOVNICI

BUE - LJU - BUE

SLEDNJI IMAJO DVOJNO MOŽNOST! OBIŠČITE NAS! ZA VSE VAŠE PREDLOGE IN MNENJA, SO V NAŠIH PISARNAH NAMEŠČENE SKRINJICE. SPOROČITE SVOJE ŽELJE! VEČ GLAV, VEČ VE!
 TE: 656-6565

SLOGA DA VEČ! V SLOGI JE MOČ!

DRUŠTVO SLOVENSKA VAS

praznuje svojo

45. OBLETNICO

v nedeljo, 27. julija.

Ob 9. uri sv. maša
 12,30 skupno kosilo
 16. kulturni program:

„Daritev bodi ti življenje celo“

Prosta zabava.

Lepo vabljeni!

Predlaganih sprememb državnih praznikov (še) ne bo

Poslanke in poslanci državnega zbora (DZ) so v prvi obravnavi zavrnili predlog za noveliranje zakona o praznikih in dela prostih dnevih v Sloveniji, ki ga je v zakonodajni postopek vložila skupina poslancev Socialdemokratske stranke Slovenije (SDS) in s katerim naj bi dosegli praznik dneva upora proti okupatorju praznovali 26. junija in ne 27. aprila, ko je bila leta 1941 ustanovljena Osvobodilna fronta (OF), oziroma AF-Antiimperalistična fronta. Poleg tega naj bi z noveliranjem zakona uvedli

nov državni praznik 15. september kot dan priključitve Primorske k Sloveniji, kar je med minulimi razpravami podprla večina poslank in poslancev.

Poslanci strank slovenske pomladi so v debati dokazovali lažljivo prikazovanje 27. aprila kot začetek osvoboditvenih akcij proti okupatorju, komunistični in drugi sopotni poslanci so pa hiteli zatrdjati, da je partizansko gibanje ogelni kamen (sic!), brez katerega pol stoletja kasneje tudi ne bi moglo priti do osamosvojitve Slovenije.

Poslanska skupina SDS je nato naslovila zahtevo za razveljavitev in ponovitev glasovanja o zavrnitvi njihovega predloga.

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE
 Director: Valentín B. Debeljak
 Propietario:
 Asociación Civil Eslovenia Unida
 Redacción y Administración:
 RAMON L. FALCON 4158
 (1407) BUENOS AIRES
 ARGENTINA
 Teléfono: (54-1) 636-0841
 Telefax: (54-1) 636-2421

Glavni urednik:
 Tine Debeljak ml.
 Uredniški odbor:
 Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,
 Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión N° 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión N° 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual N° 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 55; pri pošiljanju po pošti pa \$ 65; obmejne države Argentine 90 USA dol.; ostale države v obeh Amerikah 100 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 75 USA dol. za vse države.

Čeke na ime „Eslovenia Libre“

Stavljenje, oblikovanje in tisk:
TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.
 Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 307-1044
 (1101) Buenos Aires - Argentina

OBVESTILA

SOBOTA, 12. julija:

„MAX“ v Slomškovem domu ob 22.30
NEDELJA, 13. JULIJA:
 Rožmanova šola bo imela roditeljski sestanek ob 10. uri.

ČETRTEK, 17. julija:

Sestanek Sanmartinske lige žena-mati

PETEK, 18. julija:
 Seja Medorganizacijskega sveta v Slovenski vasi ob 20. uri.

SOBOTA, 19. julija:

Redni pouk Srednješolskega tečaja ob 15. uri.

NEDELJA, 27. julija:

45. obletnica društva Slovenska vas s celodnevno prireditvijo.

MUTUAL SLOGA

Matrícula I.N.A.C.yM. 580

Sarmiento 385. 1. Piso of. 10 Capital Federal

CONVOCATORIA

De acuerdo con el artículo 28. del Estatuto Social y conforme con el Acta N. 216 de la sesión del Órgano Directivo de fecha 30 de mayo de 1997, se convoca a los Señores Socios a la 17. Asamblea General Ordinaria, que se realizará el día 10 de agosto de 1997, a las 10 horas en el Centro Esloveno, sito en Ramón L. Falcon 4158 de la Capital Federal, para tratar el siguiente:

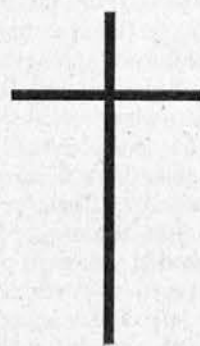
ORDEN DEL DÍA

- 1) Designación de dos asambleístas para firmar el Acta de la Asamblea.
- 2) Elección de tres miembros de la Junta Electoral, conforme al art. 40 del Estatuto Social.
- 3) Consideración de la Memoria, Balance General, Inventario, Cuentas de Gastos y Recursos e Informe del Órgano de Fiscalización, correspondientes al Ejercicio N. 17, iniciado el 1. de mayo de 1996 y finalizado el 30 de abril de 1997.
- 4) Elección de tres miembros titulares y un miembro suplente del Órgano Directivo y de dos miembros titulares y un miembro suplente del Órgano de Fiscalización conforme al artículo 15. de los Estatutos Sociales.

ÓRGANO DIRECTIVO DE LA MUTUAL SLOGA

El quórum de la Asamblea será de la mitad más uno de los asociados con derecho a participar. En el caso de no alcanzar este número a la hora fijada, la Asamblea sesionará 30 minutos después con los socios presentes, cuyo número no podrá ser menor al de los miembros de los Órganos Directivo y de Fiscalización.

Buenos Aires, 30 de mayo de 1997.

Igralcem in ljubiteljem gledališke umetnosti sporočamo, da nas je 5. julija 1997 zapustil, da pri Bogu uživa večno srečo, igralec in Krpanov nagradjenec

France Hribovšek

Hvala za vsa gledališka izražanja in ljubezen do slovenske besede.

V molitvah nam ostane živ.

Slovensko gledališče Buenos Aires

K Bogu je odšel po plačilo neutrudni slovenski javni delavec

Rudolf Hirschegger,

DOLGOLETNI ČLAN, GLAVNI TAJNIK SLS V ZDOMSTVU IN PREDSEDNIK SKD V MENDOZI.

S hvaležnostjo se ga spominjamo sodelavci iz zgodovinske SLS in SKD v Argentini.